

1970

Za neustálých výměn, služeb a jedné konečné ČPP pochopily, že budou muset dát do pořádku zed (oplocení) u parku, to co dobytek porazil. Bylo dohodnuto s ved. founy p. Vojnovcem, že obstará písek, pletivo, sloupky a cement, zúčtení brigádníky dodá obec. To se provedlo a nyní je celá strana parku u rybníka oplocená zdmy na betonové podkladové. Zbývá ještě nekovit.

Před MNV byla znovu čistěna studna, neboť tam byla hodně voda. Zřejmě po jare se dostane povrchová voda ož dolů.

1. máj se slavil jubileum z Roklova do Blatnice. Čto jubileum se utvořilo na návsi a celý jnivod u Sokolovny. Účast hojivá.

9.5. se konala slavnostní služba MNV a NF p. KSC na školní budově k 25. výročí osvobození Sov. armádou. Před tím byla předána kulturní vložka žáků ZDS a MŠ. Předseda MNV p. Beneš zhodnotil práci za uplynulou období. Poté byly předány panětu medaile soudruhům: Carda a p. Šilhov j. Čestné panětu dostali soudr. : Beneš, Čížek, Vlasák, Štách, Bousák, Mraz, Weber. Na ukončení zahájeno intermeccio.

V létě zbořím dům čp. 45 - poslední majitelé cikáni Grlathe a Havranová (dříve babka Šlagerová). Byla to zvláštní rodina. Majetku si Šlagerová myslila že nemá do Roklova nasadí lidi pro zlost (one se totiž soko- lům stále vadila) ale nakonec by se byla one sama z nich utáhla. Prodala jim domek, děti měly čas dobru, ale jnitom se musí sekon hédali. Míti kožu, ovc, juse, několik dětí. Jejich obživou byly u létě kůst (byly zdarma). Jivak jezdili do práce, ale moc asi nevydělavali. Šetřivě docházeli do školy. Nakonec se jim i jivodby oddaly. Majetku se rozhodly, že domek prodají a žili si sami bourat, mater. rozprodali. Když byl zbořím, za čas jivodali, že si budou stavit nový domek. Pak se odmlčeli (bydli mimo obec). Pozemek byl vyloštěn pro obec a budou zde garáže pro OZajimce.

Stov žáků nešlo na konci školního roku 69-70 je průměrně malý. Hoši 24, dívky 12 - z 36 dětí. Je to málo proti celému ohledu roku 70. Bylo by třeba aby i sem do nových míst více povolila populace. Jinak by bylo třeba aby lidé více strčili a přistěhovali se. Takhle se můžeme dočkat uzavření školy.

V letních měsících byla provedena celková rekonstrukce elektrického vedení po celé obci. To jest - byly sundány ze střeš místních a ty zabudovány z čel domů. Všude byla provedena i instalace ož a funkcionujícím štítkům a kdo chtěl tomu byly udělaný i štítky s hodinami. To si lidé platili. Při té příležitosti bylo zhotoveno výbojové osvětlení po celé obci, takže toto osvětlení bylo o 100% lepší než ty žluté žárovky. Je osvětlená cesta k zastávce vlaků, autobusová zastávka a všechny uličky. Celkem je v obci 38 světelných bodů. Šel byl také zhotoven nový rozvod pro místní rozhlas a nové ampliony, kterých je v obci celkem 6. To platil ONV. Na rekonstrukci osvětlení a vedení částka 60000-kč. U rybníka padl za obět mohutný dub na hrázi a na druhé straně 1 mohutná vrba.

Koncem roku bude 1.12. sčítání obyvatelstva, domů a bytů v celé ČSR. Na výsledky si můžeme čas pochopit.

Rozpočet MNV za tento rok je 168 400-kč, z toho zůstává výsledek hospodaření 43 751-kč do FRR do příštího rozpočtu.

Podle sčítání obyvatelstva byla v Ročlově koncem roku 1970 celkem brala hlášených obyvatel 341.

(K 1.12.70)

(Pozn. ve Kbelovské 105.)

z historie odlečinych dnů ve vztahu také k Rochlovu.

Výňatek z knihy „KVĚTY NA BUNKRU“ od Jindry Nežbedové vydané v r. 1971.

Kapitola: Soumrak okupace, kde se kromě jiného píše o naší obci a oblasti - Rochlov, Blatnice, Nýřany, Heřmanova Huť. Cituji:

Úspěšně a beze ztrát na lidských životech pracovala ve válece skupina Josefa Novotného z Blatnice. Byli to mladí hoši od 16 do 24 let, rozdělení do skupin po čtyřech členech, se stykám prostřednictvím spojů. Zprvu vlastnili pár starých pistolí a jedinou pušku bez udbojů. Urychleně navázali styk s nýřanskými soudruhy z municejí foodny na „Zieglerovce“. Tri odtud odvážně vyndávali munici a výbušniny, vzor velkému nebezpečí nikdo nebyl ohrožen. Pomáhal jim syn německého komunisty Josef Baier, a si 2 km od Blatnice (severně) vykopali hoši v lesním houšti kryt, kam zbraně a munici ukládali. Všichni byli mladí, nezkušení, nikdo nedovedl se zbraněmi zacházet. Učili se. Dobrovolně, tajně, důkladně. Jejich skupiny v Blatnici a Nýřanech se rozrostly o další v Heřm. Huti, Hradci a Stodě. Josef Novotný při práci v lese navázal kontakt s francouzskými zajatci, ubytovanými v Rochlově (ve škole ex. 72). Menší sabotáže nebyly však hlavním programem Novotného skupiny. Hoši toužili po ozbrojených akcích. Zatím však neměli zkušenosti. Nevěřili si. Proto se napojili na t. zv. Partyzduskou zimní brigádu, vedenou zkušenými důstojníky. Ovšem nenašli vojenskou aktivitu o jaké šli. Orientovali se pak více na pomoc zajatcům, která v mnoha případech byla valice účinná. Skupina Novotného pomohla k útěku dvěma zajatcům z Francie nasazených v Holýšově. Obstarala divné obleky, peníze, jídlo, kompas, mapy a poskytla nutnou pomoc při útěku svým bunkrem. Francouzi se potom šťastně dostali do Francie. Skupina navázala také styk s francouzským profesorem René Monsaratem z légru v Holýšově až do konce okupace.

Skupině Novotného se děle povedla záchrana tří ruských zajatců - Vasil, Pavla a Michala. To již bylo na jaře v pětáctýřicátém. V pozdním večeru krádeží opatrně k lesnímu úkrytu dva členové skupiny - Novotný s Vedralem. Náhle jako v pohledce spatřili v lese ohniček a kolem tři chlapy. Roztrhali a ubozi. Byli to Rusové. Utekli z německého légru. Skupině Novotného nastala nová starost. Odvedli zajatce do bunkru, donasli šaty, boty, přikrytky. O jejich užitou se starala skupina Francouzů z Rochlova. Každý den dostali teplé jídlo a obleky od petáře Adolfa Šibala z Rochlova (ex. 80)

kryt ve smrčkovém houšti se stal druhým domovem sovětským chlapečkům, i když jednou, když desítky acesek se zbraněmi v rukou protáhli pruh pole a lesa těsně v místech, kde byli ukryti sověťáci, měli strach vsichni, zda nebyli vyraženi, ale oddyehli si, až „lovci lebek“ zmizeli za obzorem.

Když členové podzemního hnutí vycházeli veřejně se svými puškami do majového slunce, když už legálně bojovali s okupanty o noc a tuto přebírali - vyšla do světla dne i Blatnická skupina s Novotným, Vedralem, Hradem, Fišerem, Fabianem, Müllerem, Doudou a další, a jim po boku šli i tři sověťáci přátelé - Vasil, Pavel a Michal. Šli a usmívali se. Zvítězila síla solidarity.

Tolik tedy vyprávění o dnech okupace ve druhé světové válece v našem okolí.

Zapsáno po přečtení této knihy v létě 1999.

Zmudř